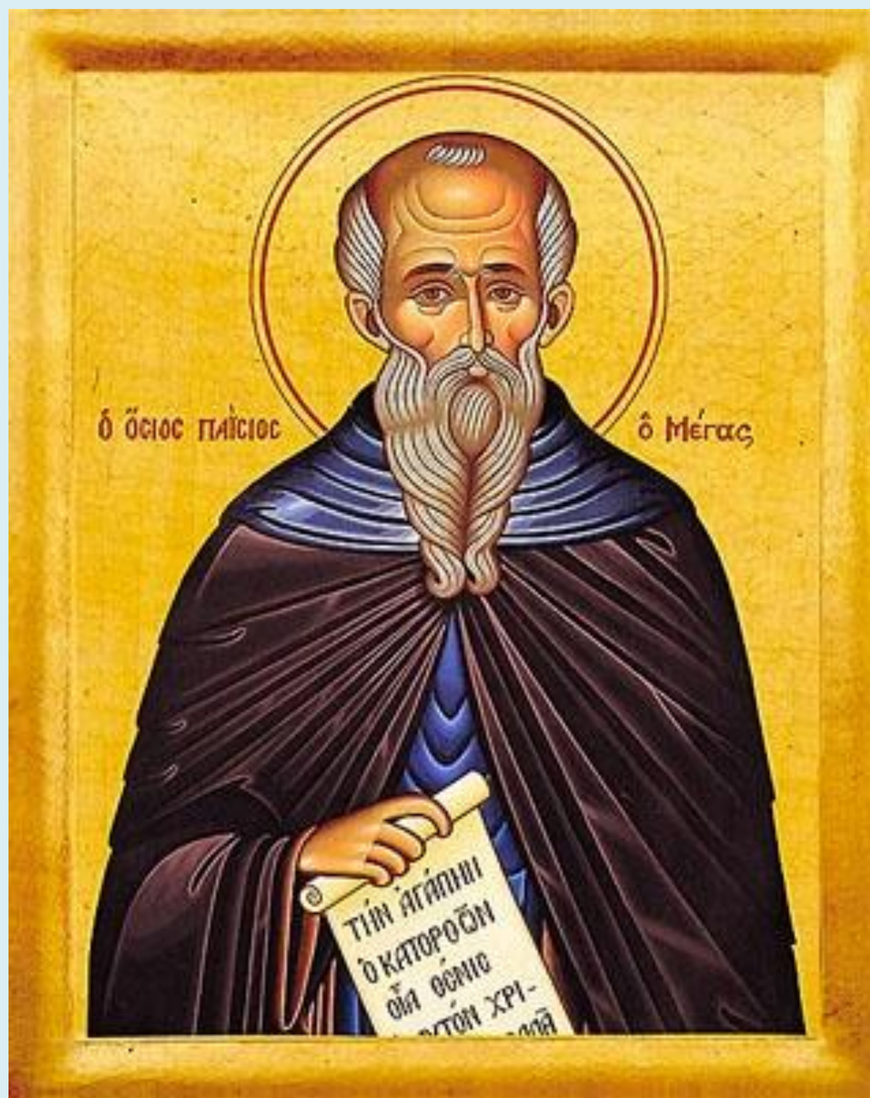
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Paisie cel mare

(s.v. 19 iunie / s.n. 02 iulie)



Sfântul cuvios Paisie cel mare (s.v. 19 iunie / s.n. 02 iulie):

https://www.academia.edu/43399256/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Paisie_cel_mare_19_iunie_

https://archive.org/details/sf.-paisie-cel-mare

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-paisie-cel-mare/steaemy1/sf-paisie-cel-mare

***

Materiale despre Sfântul cuvios Paisie cel mare:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Paisie-cel-mare-(19-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=+Paisie+cel+mare+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Paisie+cel+mare+

&&&

Troparul Sfântului cuvios Paisie cel mare, glasul al 3-lea: Îngerul cel în trup, cununa călugărilor, omul cel fără de trup, locuitorul cerurilor, dumnezeiescul Paisie se bucură prăznuind împreună cu noi pomenirea sa, dând dumnezeiesc dar celor ce se ostenesc pentru el; pentru aceasta cu multă osârdie să-l slăvim.

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea întrarmată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Preaslăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mie celui ce mă apuc acum ca să cânt dumnezeiasca ta prăznuire, stând tu lumina înaintea Treimii, de unde auzind dumnezeieştile cântări ale serafimilor, ca nişte lumini de foc, dă-mi împărtăşire de acelea ca să-ţi împletesc cuvenită cântare, fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dătătorul a toate, prin dumnezeiască cunoştinţă mai înainte înţelegând bunătăţile ce aveai să săvârşeşti în chip mai presus de fire, Sfinte Paisie cel mare, încă prunc fiind tu, arătându-ţi-se, de fraţii tăi mai înainte te-a deosebit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îmblânzeşte părinte, pe Hristos, pentru mine, pe care din pruncie nu am încetat ticălosul a-L amărî cu faptele mele cele de ruşine; căci ai multă în drăzneală către El, pe care tu dimpotrivă L-ai veselit din pruncie prin a ta nevoinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Venit-a la tine, Curată, Arhanghelul aducându-ţi bucuria, luminat îmbrăcat şi săltând; întâmpinând însă strălucirile tale, din asemănarea strălucirilor a strălucit şi mai mult deci strălucea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înger ceresc s-a arătat maicii tale, mai înainte vestindu-i bună sporirea ta cea din pruncie, precum Samuil a proorocit împăratului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suitu-te-ai, părinte, pe scara cea cugetătoare ce ţi-ai aşezat, care vieţuind tu în bunătate, încă te aducea la cele cereşti, unde împreună petreceai cu îngerii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepţeşte-mă pe mine, sfinte, întru voinţele dumnezeieşti ca să nu greşesc în acelea, precum şi pe tine mai înainte însuşi Ieremia te-a înţelepţit în proorociile sale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu grai de smerită grăire către mai-marele voievod ai înălţat smerită firea oamenilor, Preacurată; pentru aceasta şi noi te înălţăm cu cântările.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai dat pe sine peste măsură la nevoinţe, de Dumnezeu cugetătorule, încât însuşi Domnul S-a pogorât adeseori la tine şi arătându-ţi-se ţi-a vorbit aievea; pentru aceasta prin tine mulţi se vor mântui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum dumnezeiescul apostol Ioan, deosebit din cei doisprezece a fost numit cel iubit de Ziditorul, tot aşa şi Sfântul Paisie a fost numit de El, mai presus de toţi sihaştrii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca cel ce ai câştigat prin ostenelile tale, părinte, covârşitoarea dragoste cea de la Împăratul tuturor, roagă-te să o dobândesc şi eu pe aceasta, ca să te propovăduiesc pe tine, că mult poţi la Stăpânul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţeşte-mă pe mine cel peste măsură de întinat, care vieţuiesc în necurăţie şi fac lucruri de ruşine, Preasfântă, ca să mă sfinţesc eu păcătosul prin tine şi cu buze curate să cânt sfinţenia ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nicidecum nu te-a amăgit pe tine, înţelepte, înşelăciunea vicleanului vrăjmaş, căci pe bogatul trimis de el ca să-ţi aducă aur l-ai izgonit împreună cu el, împroşcând pe demonul cel lacom.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nedumerit foarte era vrăjmaşul cel cumplit, văzând că toate cursele sale cele împotriva ta, se sfărâmau de tine ca pânza păianjenului şi striga cu glas: O, ce putere! Ce voi face cu tine, Paisie?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind foarte dăruit cu putere asupra vrăjmaşului, prea puternice, izbăveşte-mă pe mine de cel care mă împinge cu totul în prăpastie şi câte puţin se sileşte să-mi omoare sufletul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pricina mulţimii de greşeli m-am apropiat de moarte, Preacurată şi afară de tine neştiind a afla alt ajutor, te rog pe tine singură, apucă mai înainte şi mă mântuieşte.

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, de câtă cinste te-ai învrednicit, Sfinte părinte Paisie, încă în trup fiind, spre cereasca înconjurare suindu-te, ca să vezi frumuseţile Raiului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbuibându-mi adeseori pântecele, sfinte, m-am făcut eu ticălosul jertfă duhului josniciei; dar tu, prea alesule pustnic, ca alt Daniil izbăveşte-mă de acela.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucita ta înfrânare de la mâncare, nici un om n-a săvârşit-o, înţelepte; căci în postire nedomolită zeci de săptămâni ai trăit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat de trei ori fericit este neamul nostru, Preacurată, fiindcă este îmbogăţit avându-te pe tine mijlocitoare către Hristos, Fiul tău şi Ziditorul, măcar deşi greşim.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Câştigat-ai nevoinţa şi petrecerea înfrânării, tu, cuvioase părinte Paisie, făcătorule de minuni; pentru aceea roagă-te pentru noi, cei ce săvârşim cu credinţă sfântă pomenirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigat-ai de la Stăpânul tău, pentru nevoinţele tale, părinte, a fi ascultat degrab în orice a-i cere, precum ţi-a făgăduit când a venit la tine şi te-ai învrednicit de harul cel mare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râvnind lui Pavel, prea fericite, mai mult ai ales a te lipsi de plata ostenelilor tale, numai dacă alesul călugăr ar scăpa de pierzarea iudeilor, iar acela izbăvindu-se cu adevărat, laudă pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răpit-ai vremeniceşte, din întunecimile iadului sufletul cel nesupus, părinte Paisie şi l-ai pus la odihnă, îmblânzind pe Hristos; pe care roagă-L să ne mântuiască şi pe noi de osândă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bună între femei pe tine te numeşte cântarea şi iarăşi: Frumoasă între tinere, pruncă a lui Dumnezeu şi mireasă nenuntită între fecioare, Curată, căci nu este deopotrivă cumpănă frumuseţii tale şi harului.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările şi-a despărţit, cu dumnezeiasca poruncă pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-ţi-S-a ţie Hristos în chip de doi îngeri, cerând de la tine să-I faci găzduire; iar tu L-ai primit pe El cu osârdie ca Avraam cel de demult, fericite şi spălându-I picioarele, ai băut apa cu care L-ai spălat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De mult har te-ai învrednicit, înţelepte, căci neîmplinind ucenicul tău poruncile tale, la porunca ta au înviat moaştele sfântului care i-a poruncit aceluia: săvârşeşte, fiule, cuvintele folositorului tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Adu-ne la viaţă, prea sfinţite, pe noi cei omorâţi prin înşelăciune; ridică-ne pe noi cei căzuţi întru tot felul de călcări de poruncă; şi ne curăţeşte pe noi cei întru totul întinaţi de dulceţile vieţii, prin îndrăzneala cea de negrăit pe care o ai către Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară Maria, făptura este datoare a-ţi mărturisi prea multele haruri, căci Cel pe care L-ai născut, Dătător de lumină fiind numit şi milostivindu-Se spre ea, care dintru neştiinţă era întunecată, ca un Ziditor cu adevărat, o a făcut să strălucească cu lumina.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o slăvim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai înălţat, cuvioase Paisie, acolo unde se află Cetele îngerilor, scaunele cele dintâi ale proorocilor, cununile mucenicilor, scaunele dumnezeieştilor apostoli şi strălucitele praznice ale sihaştrilor, cu care împreună cântă Atotţiitorului cântarea cea întreit sfântă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Paisie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, lumină mai presus de fire! O, flori prea mirositoare! O, roduri dulce hrănitoare! O, glas prea veselitor! O, frumuseţe mai presus de ceruri! Întru care te desfătezi, Sfinte părinte Paisie, în chip de negrăit, unindu-te cu Treimea, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Contenit-a dorirea ta, cel prea mare între cuvioşi, câştigând după poftă culmea dorinţelor şi umplându-te în cele cereşti de strălucirea cea dumnezeiască; ci pomeneşte-ne şi pe noi cei ce cu credinţă te pomenim pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ai încăput în tine Fecioară, pe Cel Singur Bun al bunurilor, născând în chip de negrăit pe Cel mai presus de fire, care pogorându-Se S-a arătat peste fire şi Om, Dumnezeu fiind, în amândouă firile şi lucrările şi voinţele.

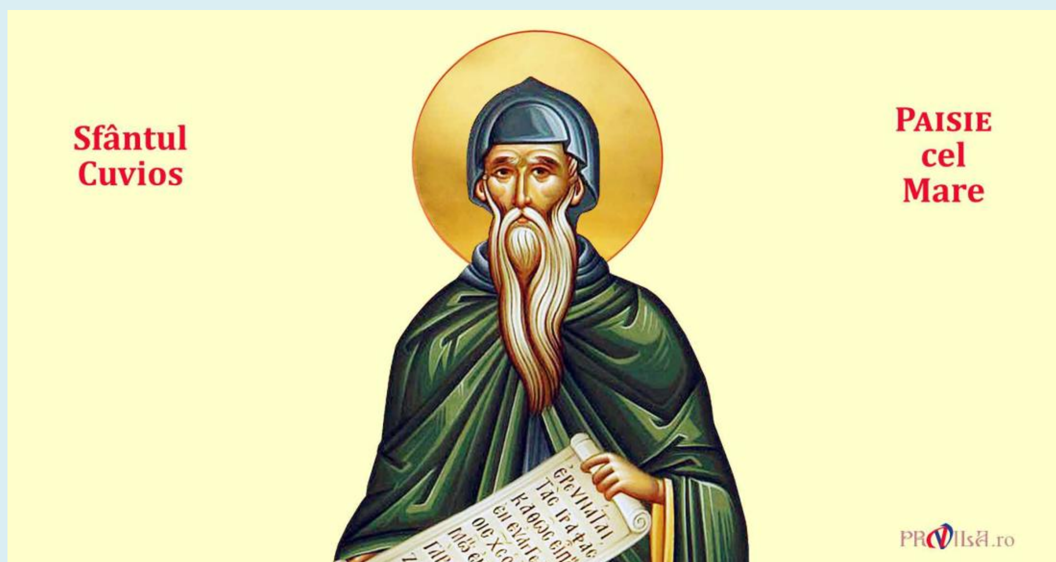
Sedelna, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Cuvântul cel împreună...

Adunându-ne te lăudăm pe tine, cuvioase părinte Paisie, cel ce te-ai suit la cer ca într-un car; căci prin îndoitele tale osteneli, ca şi cu nişte roţi te-ai într-aripat cu dragostea cea către Hristos; iar prin dragostea cea către aproapele, te-ai înălţat la ceruri, rugându-te pururea pentru noi Domnului, de Dumnezeu fericite.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 5-lea. **Podobie:** Pe Cuvântul cel împreună...

Preasfântă Fecioară, miluieşte-ne pe noi, cei ce năzuim cu credinţă la milostivirea ta şi cerem ajutorul tău cel fierbinte, căci poţi cu adevărat să izbăveşti pe toţi, ca una ce ai fost Maică a lui Dumnezeu Celui Preaînalt; cu rugăciunile tale cele de Maică pururea fii folositoare nouă, ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită.

Sinaxar



În această zi, pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Paisie cel mare

Stih: Eu ţie, Paisie, de înger îţi dau numire,
Nu cu firea, ci cu străina vieţuire.
Întru această lună în a nouăsprezecea zi,
Paisie din viaţă se săvârşi.

Acest de trei ori fericit cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Paisie cel mare, era de neam din Egipt, de unde era şi Moise văzătorul de Dumnezeu, născut a fost de părinţi cinstitori de Dumnezeu, învăţaţi cu credinţa lui Hristos, şi cuprinşi fiind de multă bogăţie şi împodobiţi cu celelalte străluciri, au învățat cu silinţă şi pe fiii lor întru sporirile cele dumnezeieşti şi omeneşti.

Iar după săvârşirea tatălui său, fericitul acesta, prunc încă şi mai mic decât ceilalţi fraţi, a rămas la maica sa, care foarte fiind amărâtă, i s-a arătat ceresc înger, mai înainte spunându-i ei bună sporirea lui, şi zicându-i: Pe fiul tău Paisie l-a ales Domnul, ca să slăvească şi să laude sfânt numele său, cel lăudat în vecii vecilor.

Acesta este plăcut lui Dumnezeu, şi l-a apucat pe el de mână, iar maica sa a răspuns cerescului înger: Toţi ai lui Dumnezeu sunt, şi acesta care este plăcut lui Dumnezeu. Deşteptându-se se minună de acea vedenie.

Deci după ce se făcu copilandru, pe marele şi fericitul între cuvioşi, se tunse monah, de cuviosul Pamvo, de către care sfătuit fiind să nu se uite în faţă de om, trei ani a petrecut neuitându-se în sus, ci avându-şi capul în jos plecat; şi dându-se pe sine la petrecerea sihăstrească, întru atâta a covârşit pe toţi, întrucât a vorbit împreună cu Hristos, şi i-a spălat picioarele lui, care apă după spălare o a băut, şi îndată s-a făcut începător vieţuirii celei mai presus de om, şi a ajuns la cel mai înalt hotar, precum despre vestitele lui bunătăţi şi despre minunata vieţuire cea întocmai cu a îngerilor, şi despre toată aspra vieţuire cea prin pustii, şi despre minunile sale, va citi iubitorul de ştiinţă la cartea numită noul Ecloghion (şi la Vieţile sfinţilor) pentru care pe scurta povestire zicem iubitorilor de prăznuire întru atâta, că aflându-se fericitul cu trup muritor se ridicase mai presus de trup.

Deci ajungând la bătrâneţi prea adânci, s-a mutat către Domnul în ceruri, unde împreună cu îngerii, cântă Ţiitorului a toate cântarea cea întreit sfântă.

A căruia pomenirea cu credinţă săvârşind, prin rugăciunile lui, o de ne-am învrednici veşnicelor bunătăţi, şi fericirii celei veşnice, Amin.